

ת"פ 53390/01/17 - מדינת ישראל נגד ג'מיל עבאסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53390-01-17 מדינת ישראל נ' עבאסי

בפני כב' השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה באמצעות פרקליטת המדינה - המחלקה הכלכלית,
ע"י עו"ד בן עמי כהן
נגד

ג'מיל עבאסי
ע"י ב"כ עו"ד חאלד אזברגה

הנאשם

גזר דין (משלים)

בפני בקשת הממונה על עבודות השירות, לפי סעיף 51(א1) ו-2(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לגזור עונש אחר על הנאשם, חלף עונש המאסר בעבודות שירות שהושת עליו.

הרקע לבקשה וגזר הדין הקודם

1. ברקע לבקשה, עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות שהושת על הנאשם ביום 23.09.19, לאחר שהורשע, על סמך הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירת התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין ועבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

2. על הנאשם הושת עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה של 6 חודשים; מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, כשהתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת התפרעות או עבירה של נהיגה ללא רישיון או נהיגה בפסילה, במשך שנתיים; פסילה מלנהוג/אומלקבל/אומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים; ופסילה מלקבל/אומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

3. המעשים בגינם הושת על הנאשם העונש האמור כללו השתתפות בהתפרעות שארעה בסילואן ביום 4.12.14, בה נטלו חלק כ-15 אנשים ובמסגרתה נורו זיקוקים וידו אבנים לעבר השוטרים שהגיעו לפזר את ההתקהלות. באותה התפרעות נצפה הנאשם כשהוא אחוז דגל ירוק עם כיתוב בשפה הערבית. כמו כן, כשהנאשם הבחין בשוטרים, הוא זרק את הדגל הירוק לתוך רכב השייך לו, והחל בנסיעה מהמקום, על אף שהוא היה פסול מלנהוג. לאחר נסיעה קצרה,

ובשל עומס התנועה, עצר הנאשם את רכבו, יצא ממנו וניסה להיכנס לבית בקרבת מקום, אך נתפס על ידי השוטרים שרדפו אחריו.

4. הנאשם החל בריצוי עבודות השירות, ולאחר שהשלים 43 ימים, נתבקש על ידי הממונה להשית עליו עונש אחר. זאת, בשל קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות בנאשם עצמו, אם ימשיך הנאשם לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות. הבקשה באה, לאחר שהתקבלה עמדת משטרת ישראל, כי הנאשם ממשיך להיות מעורב בהפרות סדר, פעולה שבגינה בין היתר, נגזר דינו למאסר בעבודות שירות כדלהלן. בחוות הדעת מטעם משטרת ישראל נרשם, כי ביום 10.01.20 נעצר הנאשם בגין השתתפות בהתפרעות בהר הבית והוא שוחרר ביום 12.01.20. ובנוסף, ביום 27.01.20 התקבל מענה קמב"ס שמצביע על כך שהנאשם משתייך לחמאס ולשבאב אל אקצה והוא מעורב באירועי הפרות סדר בהר הבית ובאירועי אלימות.

5. יתרת הימים שנותרו לנאשם לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות היא 87 ימים, החופפים לתקופה של 124 ימי מאסר בפועל.

6. בדיון שהתקיים ביום 4.05.20 הסכים ב"כ הנאשם שבקשת הממונה על עבודות השירות להשתת עונש אחר חלף המאסר בעבודות שירות תתקבל, מבלי שיהיה בכך כדי להודות בנכונות הטענות שהועלו בחוות הדעת של המשטרה כנגד הנאשם. בנסיבות אלו לא נותר אלא לדון בטיעוני הצדדים אודות העונש החלופי שיש להשית על הנאשם.

טיעוני ב"כ הצדדים

7. ב"כ המאשימה עתר להשתת ריצוי יתרת הימים במאסר מאחורי סורג ובריח. הוא שב וציין את חומרת העבירה של נהיגה בפסילה.

8. מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי ההשתתפות של הנאשם בעבירה בה הורשע הייתה פסיבית. הוא נכח בהתפרעות, שלמעשה החלה כהתקהלות חוקית, אך לא ידה אבנים ולא ירה זיקוקים. כן ציין, שמדובר באירוע משנת 2014, וגזר הדין ניתן בשנת 2019, בחלוף חמש שנים מהאירוע. במהלך תקופה זו הנאשם לא היה מעורב בעבירה דומה. לדבריו, מתחם העונש בעבירה זו כשהיא לבדה, נע ממאסר על תנאי למספר שעות של"צ. כן ביקש לזקוף לנאשם את הודאתו, נטילת האחריות וחסכון בזמן שיפוטי, כמו גם את העובדה שהנאשם היה היחיד שנעצר באותה התפרעות.

9. באשר לנהיגה בזמן פסילה, ציין הסניגור כי מדובר באירוע יחיד משנת 2014. אכן, מאז היו עוד שני אירועים, בשנת 2017 ובשנת 2019, אך הנאשם נענש בגינם וישב במאסר. גם כשנדון על אותם מעשים, סבר בית המשפט כי די בהשתת עונש מאסר ל-31 יום, שכלל גם הפעלת מאסר על תנאי בחופף.

10. עוד ציין הסניגור, כי הנאשם ביצע את עבודות השירות עד להפסקתם לשביעות רצון המעסיק וגם לממונה על עבודות השירות לא היו תלונות כנגד הנאשם. למעשה, כך טען, הנאשם בא על עונשו, ולכל היותר יש מקום להוסיף לו

על השעות שביצע בעבודות שירות שעות של"צ.

11. הנאשם ציין בדבריו כי על אף שהעונש שנגזר עליו היה קשה, הוא עמד וביצע את שהושת עליו, בשל האחריות שנטל על מעשיו. הוא ציין כי בכל יום יצא בשעה 06:00 בבוקר לעבודות השירות, ובסיום יום העבודה - לשביעות רצון מעסיקו - הלך לעבוד בעבודה נוספת, על מנת שיוכל לפרנס את בני משפחתו, חמשת ילדיו, וכן את אביו ואמו.

דין והכרעה

12. במקרה זה נתבקש להפסיק את עבודות השירות בדרך של סמכות שיפוטית, בהתאם להוראת סעיף 51(א1) לחוק העונשין, ולא בדרך של סמכות מינהלית בהתאם לעילות המפורטות בסעיף 51ט' לחוק. בעוד שבדרך המינהלית קובע החוק כי במקרה של הפסקה מינהלית, תרוצה היתרה בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריה, בדרך של הפסקה שיפוטית, כבמקרה זה, על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם מחדש ולהשית עליו "עונש אחר", כלשון סעיף 51(א1). במקרה זה, האחרון, אין הכרח שהיתרה תרוצה במאסר מאחורי סורג ובריה, ובית המשפט מוסמך לגזור על הנאשם כל עונש אחר, ועליו לבחון מהו העונש שהיה מטיל מלכתחילה על הנאשם אילו ידע אז כי אינו מתאים לביצוע עבודות שירות (ראו: ע"פ 6040/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.10.19)).

13. במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת גזירת העונש החלופי, עליו לתת את הדעת על הנתונים שהיו בפניו בעת גזירת העונש לראשונה, העובדה שהנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות, חלוף הזמן ממועד מתן גזר הדין הראשון, והעובדה שהנאשם החל בריצוי עונשו. לצד זאת, אין לתת משקל למידע שהביא להפסקת ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות (ראו: רע"פ 8655/11 אלעוברה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.11.11)), בפרט בשים לב לכך שהיא לא נבחנה.

14. בגזר הדין מיום 23.09.19 ציינתי את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, השמירה על הסדרהציבורי, שלום הציבור וההגנה על בטחונו. בגזר הדין גם צוין, כי לצד השתתפותו הפאסיבית של הנאשם בהתפרעות, מדובר היה בהתפרעות משמעותית ומסוכנת, גם אם היא לא תוכננה מראש.

15. כבר בגזירת עונשו של הנאשם ביום 23.09.19, עמדתי על כך שנסיונות העניין אינן מצדיקות השתתפות עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה. בפרט, בשים לב לנטילת האחריות על ידי הנאשם למעשה והבעת החרטה; בשל נסיבותיו האישיות, היותו המפרנס של חמשת ילדיו; ובעיקר - בשל כך שמצאתי ממש בטענת הסניגור, שנכח עונש המאסר שריצה הנאשם לאחר ביצוע העבירה בגין עבירות דומות, ייתכן והוא למד את הלקח ולא ישוב לסורו. בשל כל אלו, נמנעתי מהשתתפות עונש מאסר על הנאשם, כפי שהיה ראוי נוכח עבירת הנהיגה בפסילה. טעם נוסף לפיו אין מקום להשתתפות עונש מאסר מאחורי סורג ובריה במקרה זה הוא הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, כשש שנים.

16. אכן, בגזר הדין המקורי ציינתי גם, כי חומרת המעשה, חומרה המתעצמת נוכח עברו הפלילי של הנאשם, תבוא לידי ביטוי בארכה של תקופת המאסר לריצוי בעבודות שירות שהועמדה, כאמור, על ששה חודשים. ברם, כיום, משעה שהתברר כי הנאשם אינו יכול לבצע עבודות שירות, הרי שמכלול הנסיבות שהצטרפו כיום לנסיבות שעמדו בפני במועד

גזירת הדין לראשונה, ביניהן ההשפעה הקשה של עונש מאסר על משפחתו של הנאשם, ילדיו והוריו שהוא מפרנסם היחידי, כמו גם העובדה שמאז מתן גזר הדין לראשונה ועד להגשת הבקשה על ידי הממונה חלפו כחמישה חודשים, ועד לדיון חלפו חודשים נוספים (בשל מגפת הקורונה) במסגרתם מעמדו של הנאשם לא היה ברור לו ונבצר ממנו לעסוק בעיסוקים שונים; העובדה שהנאשם ריצה כשליש מהעונש מבלי שנשמעה כל תלונה בקשר לכך, לא מהמעסיק ולא מהממונה על עבודות השירות - מובילות, מקל וחומר למסקנה, כי אין להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בין כתלי בית הסוהר, אלא להשית עליו עונש של"צ בהיקף משמעותי, שיהיה בו כדי להיות שווה ערך, ולו במידת מה, ליתרת עונש המאסר שהיה עליו לבצע בעבודות שירות לפי גזר הדין המקורי.

17. בשים לב אפוא, לכל האמור ומכלול השיקולים לקולא ולחומרא, אני סבור כי יש להשית על הנאשם 400 שעות של"צ אשר ירוצו בתקופה של שנה וחצי מהיום. השל"צ יבוצע לפי המתווה שהציג שירות המבחן ובפיקוחו. הובהר לנאשם, כי אם לא יבצע את השל"צ לשביעות רצון שירות המבחן, בית המשפט יהא רשאי להפקיע את עונש השל"צ ולהשית תחתיו עונש אחר. שאר רכיבי הענישה שנקבעו בגזר הדין מיום 23.09.19 (מלבד המאסר בעבודות שירות), היינו המאסר על תנאי למשך 4 חודשים, הפסילה המלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים; והפסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים יעמדו בתוקפן והם ימנו מהמועד שנקבע בגזר הדין הראשון.

ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"א, 01 נובמבר 2020, במעמד המתייצבים.